

[Justitsministeren]

100 kr., og nummerpladen vil koste 70 kr. Det er de beregninger, som arbejdsgruppen er nået frem til. Og det er jo en ganske væsentlig udgift for en person, der måske af arbejdsmæssige grunde eller uddannelsesmæssige grunde er nødt til at købe en knallerter.

Hr. Knud Lind spurgte, hvor mange knallerter der stjæles. Jeg har ikke noget tal, men det kan da godt være, der er tal på dem. Jeg er ikke sikker, for mange er jo halvt opslidte og ikke meget værd, og der er ikke nogen, der anmelder noget som helst. Jeg mener ikke, vi skal sætte noget større statistikarbejde i gang for at finde ud af, hvor mange knallerter der bare smides væk, og hvor mange der stjæles. Jeg tror ikke, det er nemt at få det rigtige tal.

Fru Aase Olesen var også inde på spørgsmålet om arbejdsbyrden. Det har jeg kommenteret kort, men jeg skal præcisere, at når jeg nævnte arbejdsbyrden og administrationen, så er det kun én del af den argumentation, der har fået mig til at være betænkelig.

Så er der fordele og ulemper. Det nævnte hr. Svend Erik Hovmand en række eksempler på, og det var ordføreren for centrumdemokraterne også inde på. Jeg skal for referatets skyld og også med henblik på den videre behandling kommentere et par af de fordele, som er nævnt også af hr. Svend Erik Hovmand.

Man siger, at antallet af stjalne knallerter vil falde. Men da skal man gøre sig klart, at mange ulovlige dispositioner over knallerter er brugstyverier, hvor brugstyven benytter knallerter i ganske kort tid. Politiets efterlysninger af sådanne brugsstjalne køretøjer kan ofte slet ikke rundkastes, inden den ulovlige besiddelse er ophørt, og der er således ikke mulighed for i efterforskningen at drage fordel af, at knallerter er forsynet med nummerplade.

Man siger, det bliver lettere at finde brugsstjalne knallerter. Ja, det vil jeg da godt tro er rigtigt, men spørgsmålet er, hvorvidt folketinget ved at gennemføre en sådan registreringsordning skal fortælle politiet, at nu er der en ny og væsentlig opgave, hvor politiets arbejdskraft skal sættes ind. Det er jo spørgsmålet. Hvis vi laver en registreringsordning, vil det med rette blive opfattet som en tilkendegivelse af, som hr. Svend Erik Hovmand også ønsker det, at nu skal der efterforskes

mere, når det drejer sig om brugstyverier af knallerter, måske af en knallerter, der er 200 kr. eller 500 kr. værd. Det kan vi diskutere, men spørgsmålet er, om det vil være den rigtige prioritering at gøre det på den måde.

Man siger, at antallet af uforsikrede knallerter vil falde – men der er, når man ser på uheldsstatistikken med knallerter, meget få uforsikrede knallerter her i landet – og at det vil blive lettere at identificere personer, der på knallerter begår en lovovertrædelse. Det kommenterede jeg allerede i mit første indlæg.

Knallerterregistreringen er gennemført i en række lande, og dér tror jeg nok at hr. Svend Erik Hovmand tog munden en lille smule for fuld, idet hr. Svend Erik Hovmand vist sagde, at knallerterregistrering var indført i stort set alle europæiske lande. Det er ikke korrekt efter de oplysninger, jeg har. Jeg skal sige, at i Sverige, Finland, Holland, Belgien og Frankrig skal knallerter ikke være registrerede. Det var dog en bid af Vesteuropa. I Norge, Vesttyskland og Luxembourg gælder registreringspligten kun køretøjer, der har en tilladt højeste hastighed på 50 eller 80 km i timen. Det var en anden ganske stor bid, og de er jo ikke knallerter efter dansk ret; de er jo motorcykler efter dansk ret.

Så altså Sverige, Finland, Holland, Belgien, Frankrig, Norge, Vesttyskland og Luxembourg har ikke registreringspligt for den knallertertype, som vi har herhjemme. Så er der tilbage Irland, Storbritannien og Schweiz, og det er jo ikke »stort set hele Europa«, skønt Storbritannien, som jeg nærer megen respekt for, jo også er et stort land. Så jeg synes, vi må sige, at den sammenligning med andre lande, som hr. Svend Erik Hovmand foretog, altså ikke holder for en nærmere efterprøvelse.

Men det er da klart, at jeg også gerne i udvalget vil høre venstres synspunkter og hr. Svend Erik Hovmands synspunkter på de oplysninger, som er kommet frem i arbejdsgruppens rapport, for det er da klart, at det er oplysninger – det var derfor, vi fik dem – der må indgå i vore overvejelser.

Ja, jeg tror i og for sig, at det er de kommentarer, jeg har nu. Men jeg vil gerne slutte af med at sige, også til hr. Svend Erik Hovmand specielt, at en væsentlig del af den modvilje, som jeg nu har over for forslaget, består i, at vi skal være påpasselige med at